

η μεν και δὲν την εσβηση να μην ημπορη να λαβη τίποτε πλερονοντας τεσ εξοδεσ όλες της καρελασ ο Ιερομοναχος και ο κϋρ Πιέρου ...».

ΠΑΡΟΧΗ ΣΥΝΑΙΝΕΣΕΩΣ ΕΓΚΑΤΑΛΕΙΦΘΕΝΤΟΣ ΣΥΖΥΓΟΥ ΕΝΩΠΙΟΝ ΝΟΤΑΡΙΟΥ ΓΙΑ ΤΗΝ ΤΕΛΕΣΗ ΔΕΥΤΕΡΟΥ ΓΑΜΟΥ ΤΗΣ ΠΡΩΗΝ ΣΥΖΥΓΟΥ ΤΟΥ

1598, 29 Απριλίου

«... Την σημερον ο κυρ Αυγουστίς ο Λαμπιρησ ομολογυσε κατανπροστα εμου νοταρηου κα τον ειποκατοθεν αξυοπηστον μαρτηρον πως απο την σήμερον σημπαθή την προτη του σιβια οπου εχν τορα ο Φρανγκος Ραζής και σημπαθή την απο την σημερον και παρακαλν και τον Αρχιερεα να την σημπαθισι ανταμος με τον αντρα τις τον Φρανγκο και να τους σηχορεσι και αν ορυσι αφεντης Αρχυερέας να τους στεφανοσουν να δωσι συμφωνο ...».

79α

1540. Πράξη παράδοσης της Μονεμβασιάς στους Τούρκους. Μονεμβασιά. Χρύσα Μάλτζου, «Άγνωσται εϊδήσεις (1539-1540) περι Μητροφάνους Μονεμβασιάς εκ τοῦ ἀρχείου τοῦ Δούκα τῆς Κρήτης», *Θησαυρίσματα* 5 (1968), σ. 42.

79β

1541. Ιδιωτικό δικαιοπρακτικό έγγραφο. Ι. Μ. Φιλοθέου (Άγιον Όρος), Θάσος. Vassiliki Kravari, «Nouveaux documents du monastère de Philothéou», *Travaux et Mémoires* 10 (1987), σ. 340-341.

80

1541-1545. Κώδικας Π. Βαραγκά, νοταρίου Αγίου Ματθαίου Κερκύρας. Γ. Ροδολάκης, *Λυδία Παπαρρήγα - Αρτεμιάδη* (εκδ.), «Οι πράξεις του νοταρίου Αγίου Ματθαίου Κερκύρας Πέτρου Βαραγκά (1541-1545)», *ΕΚΕΙΕΔ* 32 (1996), σ. 215-316, αρ. 1-154.

ΔΩΡΕΑ ΕΝ ΖΩΗ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΟΣ ΠΡΟΤΙΜΗΣΕΩΣ

1542, 23 Απριλίου

«... Κϋρ Ιωάννης ό Ράδος από χωρίου τοῦ Αγίου Ματθαίου σωματικῶς παρὼν ὡμολόγησεν καί εἶπεν ὅτι ἐδώρησεν, ἐχάρισεν καί διὰ τοῦ παρόντος ἐγράφου ἐλευθέρωσεν πρὸς τὸν μπαρόντα μισερ Νικόλαον τὸν Ροδίτην, οἰκῆτωρ Κορυφῶν, καί πρὸς τοὺς αὐτοῦ κληρονόμους καί διαδόχους του πᾶσα δικαίωμα καί προτίμηση, ὅπερ τὸν ἀκαρτερεῖ ἀπὸ τὸ ὀσπίτι τοῦ ποτὲ κϋρ Πουλῆ Λογαρά καί νὰ μηδὲν ἤθελεν ἔχει ἐξουσία ποτὲ τῷ καιρῷ νὰ ἀναγυρεύσῃ τὸν ἄνωθεν μισερ Νικόλαον διὰ τὸ εἰρημένον ὀσπίτι ...».

ΣΥΜΒΙΒΑΣΜΟΣ ΜΕΤΑΞΥ ΠΡΩΗΝ ΣΥΖΥΓΩΝ ΛΟΓΩ ΕΠΕΛΘΟΥΣΗΣ ΔΙΓΑΜΙΑΣ

1543, 21 Οκτωβρίου

«... Κυρα-Σταματού, θυγάτηρ τοῦ ποτὲ κὺρ Ἰωάννη Κοτζώνη ἀπὸ χώρας τοῦ Βοθρεντοῦ, σωματικὴ παρὼν ὁμολόγησεν καὶ εἶπεν. Ἐπειδὴ αἰγχμαλωτίστη ὁ παρὼν συμβίος αὐτῆς κὺρ Θεόδωρος ὁ Ζυγονιάτης ἀπὸ χωρίον τοῦ Ζυγουνοῦ καὶ ἡ ἄνωθεν κυρα-Σταματού ἔμεινε εἰς τὸ εἰρημένον χωρίον καί, μὴ ξεύροντες ὅτι ὁ συμβίος αὐτῆς ζῇ, ὑπανδρεύτη καὶ ἔλαβεν ἕτερον ἄνδρα καὶ ὁ Θεὸς ἐκατενόδωσεν καὶ ἦλθεν ὁ ἄνωθεν συμβίος αὐτῆς κὺρ Θεόδωρος καὶ ζητεῖ νὰ λάβῃ αὐτήν, διὰ νὰ λείψουν κρίσεις, ἔξοδες ἐν τῷ μέσῳ αὐτῶν τὴν σήμερον ἢ ρηθεῖσα κυρα-Σταματοῦ θεληματικοῦ τρόπου δίδει καὶ ἐλευθερώνει πρὸς τὸν μπαρόντα συμβίον αὐτῆς κὺρ Θεόδωρον καὶ πρὸς τοὺς αὐτοῦ κληρονόμους καὶ διαδόχους τοῦ ἀπὸ τὴν σήμερον καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τὸν ἅπαντα ὅλον τὸ ὀσπίτι, ὅπερ ἔχει ἐντὸς τοῦ εἰρημένου χωρίου, τὸ ὅποιον αὐτὸν σπíti τὸ ἔλαβεν ἀπὸ τὸν ποτὲ συμβίον αὐτῆς κὺρ Ἀντώνιον τὸν Ζυγονιάτη διὰ τὴν προῖκα τῆς καὶ νὰ τὸ ἔχῃ ὁ ρηθεὶς κὺρ Θεόδωρος καὶ οἱ κληρονόμοι αὐτοῦ τοῦ ποιοῦν εἰς τὸ εἰρημένον ὀσπίτι εἴ τι δ' ἂν βούλωνται καὶ τὰ ἐξῆς. Καὶ ὑπόσχεται ἡ ρηθεῖσα κυρα-Σταματοῦ ὑπόσχεται καὶ τοὺς αὐτῆς κληρονόμους καὶ διαδόχους τῆς τοῦ ὀφείλουν διαυθεντίζουσιν τὸν ἀναγεγραμμένον κὺρ Θεόδωρον καὶ τοὺς αὐτοῦ κληρονόμους καὶ διαδόχους τοῦ ἀπὸ παντὸς ἐναντιότητος εἰς τὸ εἰρημένον ὀσπίτι καὶ ὑπόσχεται ὁ ρηθεὶς κὺρ Θεόδωρος, κυρα-Σταματοῦ νὰ μηδὲν ἤθελεν γυρεύσει πλέον εἰς τὸν ἕτερον διὰ κανενὸς τρόπου ...».

81

1542-1550. Νοταριακές πράξεις. Ρέθυμνο.

Μ. Μανούσας, «Ἐγγραφα ἀγνώστων νοταρίων τοῦ Ῥεθύμνου 1535-1550», *Κρητικά Χρονικά* 22 (1970), σ. 292-295, αρ. 3-5.

82

1543-1614. Μισθώσεις έργου (νοταριακές πράξεις). Χάνδακας.

Θ. Δετοράκης, «Ἡ ἀγγαρεία τῆς θάλασσας στὴ βενετοκρατούμενη Κρήτη», *Κρητολογία* 16-19 (1983-1984), σ. 107-136, αρ. 1-12 (= Δετοράκης, *Βενετοκρητικά*, σ. 75-97, αρ. 1-12).¹⁰

ΜΙΣΘΩΣΗ ΚΑΤΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΣΕ ΓΑΛΕΡΑ («ΑΝΤΙΣΚΑΡΟΣ»)

1558, 22 Μαρτίου

«... ὁμολογοῦμεν ἡμεῖς Δημήτριος Σεβαστὸς τοῦ ποτὲ μαῖιστρο Πέτρου τοῦ κερά, πριτζηπάλλε καὶ ἐγγυητῆς καὶ καθολικὸς πληρωτῆς εἰς ὅλον καὶ μέρος ἀμάδη καὶ εἰς μοναχόν,

10. Ἡ υπ' αριθμὸν 4 πράξη ἀναδημοσιεύθηκε ἀπὸ τὴν Ἀναστασία Παπαδία - Λάλα, «Οἱ Ἕλληνες καὶ ἡ βενετικὴ πραγματικότητα. Ἰδεολογικὴ καὶ κοινωνικὴ συγκρότηση», στὸν τόμο *Venetiae quasi alterum Byzantium*. Ὅψεις τῆς ιστορίας τοῦ βενετοκρατούμενου ἐλληνισμοῦ. Ἀρχεῖα Τεκμήρια, Αθήνα 1993, σ. 239-240, αρ. 23.

